

Елегія про минуще

Володимир Підпалий

Хіба скажу про те, як ночі
у червні повагом повзуть,
не менші дні мені пророчать
і передсвітків каламуть...

Хіба скажу про те, як слово
лише тебе одну шука,
мене ж уздрівши випадково,
тікає знов до словника...

Хіба скажу, що ти причина
моєї самоти... О, ні!..
То – все минуще... Он хлопчина
сусідський посміхнувся мені...